

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

13. Morborum sanatio gratos vult habere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

animus ægri inardescit. S. Birgitta regis Sueciæ filia, pro Algotio Dominicano sacrae Theologiæ Doctore DEVM precata est, ut orbitate oculorum & calculi tormentis liberaretur. Sed hoc responsum accepit: *Ille stella micans est, nec expedit. sanitate corporis obscurari animam eius. Certavit & cursum consummavit: nihil iam superest, nisi ut à me coronetur. Et hoc tibi signum erit quòd ab hac hora mitescent dolores corporis eius. Læcrim anima ei⁹ prorsus ardet igne diuini amoris.* Non diu post Theologus ille è mortali vita ad immortalæm lætus discessit, DEVM laudans, ob infirmitatem à celestis Patris sapientia, omnipotentia, ac bonitate, ad suam maiorem coronam, clementissimè ordinatam. Quo exemplo monemur, ne nimis in morbo, vel pro nobis, vel pro alijs, anxij simus. Nouit DEVS, quid quisque ferre valeat, vel quid ei proffit. Infinita sapientia non errat, infinita potentia debilitati nostræ potest robur addere: infinita bonitas, nullum malum, nisi ad bonum finem infert.

6. Quòd si quis vel per pharmaca hominum, vel per miracula restauratus ad pristinum de inualetudine redeat vigorem vsque, etiam tum habet causam DEVM amandi, eiq; se se gratum ostendendi. Ita enim, *cùm venisset IESVS in domum Petri, vidit socrum eius jacentem, & febricitantem: & tetigit manum eius, & dimisit eam febris, & surrexit, & ministrabat eis.* Nimirum patet, ut qui valetudinem à DEO receperunt, eandem in eius seruitutem; non in vanitates impendant. Mulier illa, quæ à sanguinis fluxu fuit sanata, Cæsareæ Philippi, ante domum suam, Christo statuam æream posuit, in accepti beneficij monumentum. Cui gratitudini & Christus vicissim gratus esse voluit. Nam ad eius statuæ basin herba excreuit, quæ, ubi in eam altitudinem portecta est, ut simbriam vestimenti eius attingeret, vim acquisiuit, itidem sanguinis sistendi. Sic ærea imago, dum miraculum significauit, & ipsa facta est miraculosa. Gratitude autem hanc à Christo expectari, manifestè docent verba Christi. Decem lepra coopertos mundauerat. *Vnum autem ex illis, ut vidit, quia mundatus est, regressus est, cum magna voce magnificans DEVM, & cecidit in faciem ante pedes eius, gratias agens: & hic erat Samaritanus. Respondens autem IESVS, dixit: Nonne decem mundati sunt: & nouem*

P P ubi

Sur. 13. Iulij
in vita eius.
cap. 11.

XIII.

Matth. 8. 14.

Euseb. lib. 7.
cap. 28. & So-
zom. lib. 5.
cap. 21.

Lue. 15. 17.

ubi sunt? Non est inuentus, qui rediret, & daret gloriam Deo, nisi hic alienigena. Quæ obliuio beneficiorum adhuc reperitur in mundo. Multi enim Christiani, multi Catholici, à morbis curantur, qui numquam Deo gratias agunt, pro valetudine recepta; cum tamen sæpe hæretici, sæpe ipsi Ethnici morbis liberati, magnos Deo Liberatori decernant honores; neque satis prædicare possint Sospitatorum. Sed nimirum, vt terra alia lolium, alia triticum gignit, ita alij homines vitia, alij virtutes exerunt, quando vel ægrotant, vel ægrotare desinunt.

CAPVT XXIX.

Tertia decima morborum causa, quòd sint occasio vocationis ad varia opera pietatis, & Passionis Dominice in memoriam reuocanda.

I.

Plaut. Mercat.

1. Cor. 12. 9.

S. Augustin. lib. de Verit. Christi. c. 12.

Matth. 25. 36.

A Pud Comicum ait nescio quis: *Aspice istiusmodi salutem, cum cruciatu qua aduenit.* Aliter loquitur Paulus, cuius illa sunt: *Virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis. Cum enim infirmor, tunc potens sum.* Quid ita? quia *fortitudo nostra, inquit S. Augustinus, est infirmitatis in veritate cognitio, & in humilitate confessio.* Fragilis est homo; numquam melius fragilitatem suam, quam in morbo, videt. Hanc dum videt, non suis, sed diuinis viribus nititur. Fit ergo tunc, diuina ope, longè fortior potentiorque, quam si suis viribus nixus esset. Quas virtutes Iob vlcere pessimo percussus non exercuit? quantam patientiam Tobias non ostendit afflictus cæcitate? Quas tentationes morbis alij non subegerunt? Quantam vitæ ac morum emendationem non instituerunt? quæ vota ad Sanctos, eorumque templa atque altaria non conceperunt? quantam vim pecuniæ & eleemosynarum in pauperes non effuderunt? Nec ipsis tantùm ægrotis morbi profunt, sed etiam ægrotorum ministris, qui nusquam magis suam erga proximum ostendere possunt charitatem, immò & erga Deum, qui in nouissimo die, dicturus est: *Infirmus eram, & visitasti me.* Quin & suam, velut in speculo, intuentes imbecillitatem, desinunt se circumspicere, aut corporis voluptates ita terminandas magnifacere.